

troer desuden, at Sagen i og for sig ikke er overveiende vigtig; thi naar der ikke fra den nævnte Embedsmand har foreligget Thinget en saadan Erklæring som omtalt om, hvorvidt han var villig til at modtage Loven ogsaa med den Forandring, der er foretaget med samme i Folkethinget, saa har dette, efter hvad Indenrigsministeren har meddeelt mig, sin naturlige Forklaring deri, at han allerede i Forveien for denne havde erklæret, at han vilde være villig til at tage imod en Ansættelse paa fast Gage, saavel dersom Alderstilleegget tilstodes ham, som naar det ikke bevilgedes, naar derimod hans Honorar som Medlem af Kvarantænekommissionen vedblev at tilflyde ham. Under disse Omstændigheder har det ikke været nødvendigt at indhente nogen yderligere Erklæring fra vedkommende Embedsmand. Det ærede Medlem fremhævede endnu en Bausfælgelighed, som skulde være tilføjet, og som skulde gjøre det betænkeligt for Thinget at vedtage Loven i den Skikkelse, hvori den her foreligger, og det var den Uoverensstemmelse, der i saa Fald vilde blive imellem Loven og § 14 i Finantsloven. Men jeg maa tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke herved vil fremkomme nogen Bausfælgelighed. Det vil nemlig af den hele Maade, hvorpaa denne § 14 er affattet, og tillige af de Forhandlinger, som i det andet Thing bleve førte, da denne Paragraf blev bragt i Forslag i sin nuværende Skikkelse, sees, at den indeholder Bevillinger, der ere givne betingelsesviis, idet de nemlig efter Lovteksten kun gjælde, forsaavidt vedkommende Lovforslag faae Lovskraft. Men dernæst ere de ifølge Sagens Natur givne betingelsesviis paa en anden Maade, idet de nemlig kun kunne komme til at gjælde, forsaavidt vedkommende Lovudkast faae Lovskraft i den Skikkelse, hvori de ere forelagte af Regjeringen. Det er nu Tilfældet med ikke faa af de Lovforslag, som findes omtalte i § 14, at de have modtaget væsentlige Forandringer ved at blive behandlede i Rigsdagen, hvilket ogsaa har Indflydelse paa de finantsielle Positioner og paa de Summer, der ville komme til Udbetaling i det første Finantsaar. Men det er under Forhandlingerne gjensidig erklæret at være forstaaet saaledes, at Paragrafens Bestemmelser

naturligviis blive at anvende med tilbørligt Hensyn til de Forandringer, som Lovudkastene have modtaget, naar de ere blevne endelig stadfæstede af Hans Majestæt Kongen. Naar der altsaa i § 14 staaer, at dersom dette Lovforslag om, at Embedet som Borgermester og Auktionsdirektør i Helsingør fra den 1ste April 1863 vil være at lønne med fast Gage, faaer Lovskraft, saa skulle de 400 Rd. falde bort paa Kvarantænefontoen, saa maatte dette, hvis Lovforslaget vedtages, som det her foreligger, være ugheldigt; det vilde af sig selv falde bort, og Pengene vilde blive anviste uden videre Tilslægsbevilling. Den Bausfælgelighed, som det ærede Medlem ansøgte, vil saaledes ikke komme frem. — Naar nu endelig det ærede Medlem har spurgt, om Regjeringen ikke kunde være tilfunds til tredie Behandling at forelægge Landstinget det nævnte Lovforslag saaledes, at det fik sin oprindelige Skikkelse, saa følger det jo vel af sig selv, at Regjeringen antager den oprindelige Skikkelse for at være bedre end den Skikkelse, Lovforslaget har faaet i Folkethinget, idet der allerede fra Begyndelsen af forelaa de samme to Alternativer, af hvilke man da efter moden Overveielse har valgt det, som man fandt bedst; men jeg kan dog ikke vide, om min ærede Kollega Indenrigsministeren skulde efter den Opfordring, der her er stillet til ham, være tilbøielig til at gjøre dette, og jeg maa tilstaae, at jeg efter den Maade, hvorpaa han har stillet sig i Folkethinget, da Endringsforslaget var for der, ikke finder det sandsynligt. Jeg maa dertil sige den Bemærkning, at for Statens Vedkommende er det i og for sig ikke nogen stor Forskiel, om den giver 300 eller 400 Rd. ud om Aaret; det vil ialtsald ikke have nogen saadan afgjørende finantsiel Betydning, at man kan lægge nogen sær Bægt derpaa. Men der er en Grund, som vistnok har foresvævet det andet Thing, og som man ikke kan nægte en vis Berettigelse; det er nemlig den, at da der kan ventes endel flere Forslag om at sætte juridiske Embedsmænd paa fast Gage, vilde man være meget nøie regnende med at tilstaae Alderstilleeg til dem, der ikke efter Loven ligesvem ere berettigede dertil. Jeg troer, det er en Forsigtighed, Folkethinget har villet vise ligeoverfor Be-